

Arrest

nr. 316 211 van 8 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Square Eugène Plasky 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Gegevens van de zaak

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtoense origine te zijn. U bent geboren op [...] januari 2002 in het dorp Manda Korak uit het district Chaparhar gelegen in de provincie Nangarhar waar u uw hele leven verbleef tot uw problemen kreeg met de Taliban.

Op een nacht werden de Taliban in uw dorp aangevallen door Amerikanen en commando's.

Uw vader en broer waren op dat moment aan het werk op de landbouwwelden en werden hierdoor beschuldigd door de Taliban van spionage. Twee à drie dagen later kwamen de Taliban langs bij uw huis en lieten zij aan uw moeder weten dat zij vermoedden dat uw vader en broer spionnen waren voor de overheid en zij zich dienden aan te melden bij hen. Als zij niet zouden komen opdagen, zouden de Taliban iedereen doden. Uw ouders besloten uw oudste broer weg te sturen naar Jalalabad en niemand meldde zich aan bij de Taliban. Na een week kwamen de Taliban opnieuw langs bij uw ouderlijk huis en lieten aan uw vader weten dat hij zich moest verantwoorden voor de hinderlaag van de Amerikanen. Uw vader ging de volgende dag met enkele dorpsoudsten naar de Taliban en ontkende de beschuldigingen. De Taliban eisten dat uw vader uw oudste broer aan hen zou geven om te bewijzen dat zij geen spionnen waren, hetgeen uw vader weigerde. De Taliban verklaarden nogmaals hem te zullen doden als hij zich niet kwam aanmelden. Twee maanden later, na het verzamelen van de oogst, verhuisde uw familie naar het dorp Khar Abad in het district Sukh Rod. Uw familie kreeg tijdens die twee maanden nog dreigbrieven van de Taliban waarin stond dat ze uw broer zouden doden als ze hem zouden vinden. Na vijf à zes maanden lokaliseerden en doodden de Taliban uw oudste broer in Khar Abad. Na het ophalen van de oogst verhuisde uw familie naar het dorp Charbag. Zelf verhuisde u uit veiligheidsoverwegingen naar Turkije, waar u 4,5 jaar verbleef en werkte. De Taliban komen in Charbag nog steeds regelmatig langs bij uw ouders om te vragen waar u zich bevindt en u met de dood te bedreigen.

Op 9 juni 2021 kwam u België binnen, waar u op 10 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten voor : taskara's van u en uw familie, dreigbrieven van de Taliban, medische documenten van uw vader, documenten van de lokale overheid waarin het overlijden van uw broer bevestigd wordt, documenten van uw maternale oom waaruit blijkt dat hij uw broer vertegenwoordigde na diens overlijden en de bankkaart van uw oom.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de Taliban.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Voorafgaand dient opgemerkt dat u zich op de DVZ aanvankelijk voordeed als een minderjarige. U verklaarde meer bepaald geboren te zijn op [...] april 2004 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming en interview voor niet-begeleide minderjarigen, d.d. 10.06.2021). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd en uit de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 8 juli 2021 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 bleek dat u op het ogenblik van het onderzoek minstens 19 jaar oud was, en dus niet kan worden beschouwd als minderjarige. Hiermee geconfronteerd op het CGVS, antwoordt u dat u uw leeftijd hoorde van uw ouders, maar u het resultaat van de leeftijdstest aanvaard (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20.09.2021 (verder CGVS), p. 6).

Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij van bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Belgische asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

U verklaart dat u bij terugkeer vreest om gedood te worden door de Taliban aangezien zij vermoedden dat uw familie spioneerde voor de overheid. Uw verklaringen hierover zijn echter dermate vaag en weinig aannemelijk dat hier geen geloof aan kan gehecht worden.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u op de DVZ zeer beknopt over uw problemen vertelt. U verklaart enkel dat de Taliban jullie vroegen om voor hen te werken en jullie hierdoor verhuisd zijn naar Sukh

Rod waar uw broer gedood werd omdat de Taliban vermoedden dat hij spioneerde voor de overheid (vragenlijst CGVS, punt 5). Op het CGVS wordt opgemerkt dat uw relaas op de DVZ zeer beperkt was en gevraagd om deze keer het volledige verhaal te vertellen met alle details en namen die belangrijk zijn voor uw relaas (CGVS, p. 18). U geeft echter opnieuw een zeer beknopte versie van uw relaas zonder enige details (ibid.). U verklaart dat de Amerikanen de Taliban aanvielen in uw dorp waardoor jullie beschuldigd werden van spionage en verhuisden naar Khar Abad waar uw broer na enkele maanden vermoord werd (ibid.). Gevraagd of u nog iets wilt toevoegen, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waarom u de aanval van de Amerikanen en commando's op de Taliban in uw dorp niet vermeld heeft op de DVZ, antwoordt u dat het u niet gevraagd werd (CGVS, p. 20). Opgemerkt dat het een cruciaal deel van uw relaas is en u wel gevraagd werd om uw relaas te vertellen, antwoordt u dat u het kort moest houden (ibid.).

U verklaart dat de Taliban twee à drie dagen na de aanval van de Amerikanen naar jullie huis kwamen, omdat het de nacht van de aanval jullie beurt was om de landbouwvelden water te geven en zij vermoedden dat uw vader en broer gespioneerd hadden. Gevraagd met hoeveel zij waren, antwoordt u dat uw moeder naar de deur ging en ze haar zeiden dat uw broer naar hen moest komen omdat hij gespioneerd had (CGVS, p. 20). Gevraagd of ze toen enkel met uw moeder hebben gepraat, antwoordt u affirmatief (ibid.). Gevraagd waar uw vader was op dat moment, antwoordt u dat hij ook thuis was (CGVS, p. 20 en 21). Gevraagd of de Taliban toen met uw vader gepraat hebben, antwoordt u dat ze een andere keer met uw vader gesproken hebben (CGVS, p. 21). Gevraagd waarom de Taliban de eerste keer enkel met uw moeder gepraat hebben en niet met uw vader, gezien uw vader gewoon thuis was en aanwezig was op de landbouwvelden toen het gevecht tussen de Taliban en de Amerikanen uitbarstte, antwoordt u naast de kwestie dat ze de eerste keer enkel gezegd hebben dat jullie gespioneerd hadden en weer zijn weggegaan (ibid.). Opgemerkt dat ze uw vader en broer beschuldigden van spionage en uw vader thuis was, en gevraagd waarom ze dan gewoon zouden weggaan, antwoordt u dat ze de eerste keer enkel de boodschap brachten dat jullie naar de Spinhar [witte berg] moesten komen (ibid.). Gevraagd wat uw moeder daarop zei, antwoordt u deze keer dat uw moeder zei dat uw vader niet thuis was (ibid.). Het lijkt weinig aannemelijk dat de Taliban niet meteen rechtstreeks met uw vader zouden communiceren gezien hij betrokken partij was.

Verder legt u weinig aannemelijke en inconsistente verklaringen af over de acties van uw familie na het bezoek van de Taliban. Gevraagd of de Taliban uw familie bedreigd hebben tijdens het eerste bezoek, antwoordt u dat ze zeiden iedereen te zullen doden als jullie niet zouden komen opdagen (CGVS, p. 21). Gevraagd of uw familie naar de Spinhar gegaan is, antwoordt u dat uw vader met enkele dorpsoudsten gegaan is (ibid.). Gevraagd hoe lang na het eerste gesprek uw vader naar de Spinhar ging, antwoordt u dat uw familie na het eerste bezoek uw broer heeft weggestuurd, de Taliban dan een tweede keer is langsgekomen en uw vader daarna naar de Spinhar is gegaan (ibid.). Gevraagd wanneer de Taliban een tweede keer langskwam, antwoordt u dat het 'een tijdje later' was (ibid.). Gevraagd hoelang na de eerste keer dat was, antwoordt u dat u niet weet na hoeveel dagen (CGVS, p. 22). Gevraagd na hoeveel dagen ongeveer de Taliban een tweede keer zijn langsgekomen, antwoordt u dat het zo'n zeven, acht à negen dagen later was en ze uw vader rechtstreeks vroegen om naar de Spinhar te komen (ibid.). Gevraagd waarom uw vader de eerste keer niet naar de Spinhar is gegaan, antwoordt u dat hij pas na de tweede keer ging omdat hij het toen wel serieus nam (ibid.). Gevraagd of uw vader de Taliban de eerste keer dan niet serieus nam, antwoordt u van niet en vraagt u zich af waarom jullie dat serieus zouden nemen terwijl jullie wisten dat jullie niets misdaan hadden (ibid.). Opgemerkt dat uw broer wel het dorp ontvlucht is na het eerste bezoek, antwoordt u dat hij de ochtend volgend op het eerste bezoek vertrokken is (ibid.). Nogmaals gevraagd waarom uw vader niet na het eerste bezoek van de Taliban naar de Spinhar is gegaan om met de Taliban te praten, antwoordt u dat jullie de eerste keer wisten dat jullie niets misdaan hadden en het duidelijk werd dat het serieus was toen de Taliban een tweede keer langskwamen (ibid.). Opgemerkt dat de Taliban tijdens het eerste gesprek aan uw moeder zeiden dat ze jullie zouden doden als jullie niet naar de Spinhar zouden komen en dat ook heel serieus lijkt, en gevraagd waarom uw vader toen niet gegaan is, vraagt u zich af waarom jullie zouden gaan als jullie niets misdaan hadden (CGVS, p. 23). Gevraagd waarom uw broer zou vertrekken als hij overtuigd was dat hij niets misdaan had, antwoordt u dat hij een volwassen man was en ze die meestal meenemen, jullie hem daarom hebben weggestuurd en hij zou terugkeren nadat uw familie met de Taliban gepraat had en klaarheid had geschept (ibid.). Opgemerkt dat jullie net niet zijn gaan spreken met de Taliban na het eerste gesprek en gevraagd waarom niet, antwoordt u deze keer dat ze heel snel opnieuw zijn gekomen (ibid.). Opgemerkt dat ze pas een week later opnieuw zijn gekomen en jullie dus ruim de tijd hadden om met de Taliban te gaan spreken, antwoordt u dat het ook even duurt om de malik [dorpshoofd] mee te krijgen naar de Taliban (ibid.). Gezien de reputatie van de Taliban en hun expliciete doodsb bedreigingen gericht aan uw familie lijkt het weinig aannemelijk dat uw vader de Taliban niet serieus zou nemen na hun eerste bezoek. Het overhaastte vertrek van uw broer de volgende ochtend na het eerste bezoek valt ook moeilijk te rijmen met uw verklaringen dat uw familie de Taliban in eerste instantie niet au sérieux nam. Het is ook weinig consistent dat uw oudste broer het dorp preventief ontvlucht met de bedoeling om terug te keren als er meer duidelijkheid is, maar uw familie terzelfdertijd geen enkel initiatief neemt om de

situatie met de Taliban uit te klaren en alles laat betijen tot de Taliban zich verplicht zien een tweede keer langs te gaan.

Bovendien is het verre van duidelijk waarom de Taliban vermoedden dat uw familie spioneerde voor de overheid. Gevraagd waarom de Taliban dachten dat jullie spionnen waren, antwoordt u dat het die nacht jullie beurt was om water te geven (CGVS, p. 23). Gevraagd wat dat te maken heeft met spionage, antwoordt u dat ze zeiden dat jullie aanwezig waren en wisten welke weg de Taliban zouden nemen (ibid.). Gevraagd op welke manier de Taliban dachten dat jullie gespioneerd hadden, antwoordt u dat het die nacht jullie beurt was om water te geven en de Amerikanen en commando's die nacht hebben aangevallen (ibid.). Gevraagd wat jullie daar volgens de Taliban mee te maken hadden, antwoordt u dat de Taliban zich afvroegen waarom de soldaten niet tijdens andere nachten gekomen waren en net wel als het jullie beurt was om water te geven (CGVS, p. 23 en 24). Gevraagd hoe jullie de Amerikanen geholpen zouden hebben, antwoordt u dat jullie niets gedaan hebben (CGVS, p. 24). Gevraagd wat de Taliban dachten dat jullie gedaan hadden om de Amerikanen te helpen, antwoordt u dat ze dachten dat jullie de overheidstroepen gecontacteerd hadden en die daarom de Taliban zaten op de wachten aan de ingang van het dorp (ibid.).

Daarenboven is het vreemd dat uw vader die ook aanwezig was op de landbouwvelden toen het gevecht uitbarstte – en dus even schuldig of onschuldig is als uw oudste broer – niet werd gedood of gearresteerd door de Taliban, en nog twee maanden in het dorp woonde vooraleer te verhuizen met het hele gezin. Gevraagd waarom enkel uw broer gevlucht is en niet uw vader, antwoordt u dat uw vader heel oud is en de Taliban niets doen tegen oude mensen en kinderen (CGVS, p. 24). Het lijkt zeer onaannemelijk dat de Taliban uw vader met rust zouden laten als zij werkelijk vermoedden dat uw vader en broer spioneerden voor de overheid.

Ten slotte is het niet duidelijk waarom de Taliban u persoonlijk zouden viseren terwijl u op het moment van de escalatie nog zeer jong was. Ook legt u inconsistente verklaringen af over uw jongste broer die in dezelfde situatie zit als u, maar wel nog in Afghanistan kan blijven. Gevraagd hoe lang na het gesprek van uw vader met de Taliban aan de Spinhar uw familie verhuisd is, antwoordt u dat jullie twee maanden later – na het verzamelen van de oogst – vertrokken zijn (CGVS, p. 25). Gevraagd of de Taliban uw familie tijdens die twee maanden nog hebben lastig gevallen, antwoordt u dat ze dreigbrieven stuurden waarin stond dat ze uw broer zouden doden als ze hem zouden vinden (ibid.). Gevraagd of ze behalve uw oudste broer ook andere kinderen van uw gezin viseerden, antwoordt u dat ze u ook wilden doden als u groter werd (ibid.). Gevraagd waarom, antwoordt u het niet te weten (CGVS, p. 26). U verklaart dat de Taliban uw broer na vijf à zes maanden lokaliseerden en doodden in Khar Abad, waarna uw ouders schrik hadden voor u en u wegstuurden naar Turkije. Gevraagd waarom uw ouders bang waren voor u, antwoordt u dat ze bang waren omdat uw oudste broer gedood werd en ze dachten dat Turkije veilig was (CGVS, p. 27). Gevraagd waar uw jongste broer was toen u naar Turkije ging, antwoordt u dat hij thuis bleef aangezien hij heel jong is (ibid.). Gevraagd hoe oud hij is, antwoordt u zijn leeftijd niet te kennen, maar hij jong is (ibid.). Gevraagd om een inschatting te maken, antwoordt u niet te weten wat te zeggen (ibid.). U verklaart dat uw ouders daarna naar Charbag zijn verhuisd met uw jongste broer en zussen en de Taliban hen daar nog lastig vallen. Gevraagd hoe zij uw ouders lastig vallen, antwoordt u dat ze hen vragen waar u bent (ibid.). Gevraagd waarom de Taliban zo geïnteresseerd zijn in u, geeft u aan de vraag niet te begrijpen (CGVS, p. 27 en 28). Nogmaals gevraagd waarom de Taliban zo geïnteresseerd zijn in u, antwoordt u vaagweg dat ze toen ook gezegd hebben dat ze u niet zouden laten leven (CGVS, p. 28). Gevraagd waarom zij de rest van uw familie niet doden, antwoordt u dat ze niets doen tegen ouderen en meisjes en uw jongste broer niet altijd thuis verblijft, maar ook soms naar zijn ooms gaat (ibid.). Gevraagd of de Taliban uw jongste broer ook viseren, antwoordt u dat ze zeggen dat ze iedereen gaan doden (ibid.). Gevraagd waarop ze wachten, antwoordt u dat ze wachten tot jullie ouder zijn (ibid.).

Opgemerkt dat ze uw oudste broer die ze beschuldigen van spionage al gedood hebben en gevraagd waarom ze uw jongste broer en u die niets met dat hele verhaal te maken hebben nog zouden willen doden, antwoordt u dat uw oudste broer ook niets gedaan had, maar ze hem toch beschuldigd en gedood hebben (ibid.). Gevraagd waarvan ze u beschuldigen, antwoordt u dat ze u viseren omdat 'hij uw broer was' (ibid.). Gevraagd wanneer uw jongste broer van plan is Afghanistan te verlaten, antwoordt u dat hij het land ook moet verlaten, hij zal vertrekken als de Taliban jullie te veel lastig vallen en hij momenteel niet in zijn eigen huis woont (ibid.). Gevraagd waar uw jongste broer woont, antwoordt u dat hij veraf in Charbag woont bij zijn ooms (ibid.). Gevraagd waarom hij op andere plaatsen verblijft, antwoordt u dat als de Taliban hem zouden zien, ze hem zouden meenemen en vermoorden (ibid.), wat niet overeenkomt met uw eerdere verklaringen. Opgemerkt dat uw broer toch te jong was om gedood te worden, antwoordt u dat jullie toch bang zijn (CGVS, p. 28 en 29). Gevraagd of uw broer soms nog terugkeert naar het huis van uw ouders, antwoordt u dat hij dat af en toe doet (CGVS, p. 29). Gevraagd of dat niet gevaarlijk is, antwoordt u dat hij enkel overdag komt en 's nachts altijd bij zijn ooms blijft (ibid.).

Uit het bovenstaande blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat.

Wat betreft de door u voorgelegde taskara's dient te worden opgemerkt dat deze niets kunnen wijzigen aan bovenstaande beslissing. De voorgelegde taskara's (kopieën) zijn slechts een indicatie van identiteit en nationaliteit van de personen in kwestie, hetgeen in deze beslissing niet ter discussie staat.

Uit de medische documenten van uw vader (kopieën) moet blijken dat hij verwondingen heeft opgelopen. Er dient echter te worden opgemerkt dat er uit die documenten niet objectief kan worden afgeleid hoe en in welke omstandigheden uw vader die verwondingen heeft opgelopen. Ook kan niet met zekerheid gesteld worden dat de documenten effectief betrekking hebben op uw vader.

Wat betreft de door u voorgelegde documenten in verband met het overlijden van uw broer en de dreigbrieven van de Taliban dient te worden opgemerkt dat die documenten an sich onvoldoende zijn om aan te tonen dat uw broer gedood werd door de Taliban. Documenten kunnen uw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. Bovendien zijn de identiteitsdocumenten en certificaten slechts kopieën van soms slechte kwaliteit waardoor niet met zekerheid aangetoond kan worden of het kopieën van een authentiek stuk betreft. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 1). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde.

Wat de bankkaart van uw oom betreft, dient opgemerkt dat dit document enkel aantoont dat uw oom een bankkaart had, hetgeen niets kan wijzigen aan bovenstaande beslissing.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een

open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in

beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het

Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

*Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.***

*Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en***

individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de

taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "de schending van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); manifeste appreciatiefout, miskenning van het proportionaliteitsbeginsel".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"[...]

Vastgesteld dient te worden dat de CGVS geen enkele vraag heeft gesteld aan verzoeker waarbij gepolst werd naar eventuele procedurele noden. Dat het in die omstandigheden niet opgaat te stellen dat er geen procedurele noden "kenbaar" gemaakt werden. Dat bovendien vastgesteld dient te worden dat verzoeker nog vrij jong was, zowel op het ogenblik van het vertrek als op het ogenblik van het verhoor. (20 jaar oud)

[...]

Overwegende dat verzoeker meent dat de werkmethode van het CGVS niet gevolgd kan worden.

Dat immers vertrokken wordt van een negatief uitgangspunt dat dan ondersteund wordt door de motivering. Dat geen afweging gemaakt wordt van de elementen die een vrees aantonen tegenover de elementen die deze niet aannemelijk maken.

Dat de CGVS dan ook het proportionaliteitsbeginsel miskent.

Dat deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te niet te doen en de zaak terug te sturen naar de CGVS voor een gedegen en zorgvuldige afweging van de verklaringen van verzoeker.

Overwegende dat verzoeker ook aangaf dat hij stotterde – en dat hij dat ook effectief deed naar aanleiding van het verhoor. Dat dan ook rekening moet gehouden worden dat daardoor misverstanden kunnen ontstaan.

Dat de eigenlijke motivering van de CGVS als volgt begint : [...]

Overwegende dat verzoeker bevestigt dat hij van zijn ouder hoorde dat hij geboren was in 2004. Dat hij het aldus stelde : [...]

Dat uit leeftijdsonderzoek moest blijken dat verzoeker minstens 19 jaar oud zou zijn.

Dat deze test werken met deviaties en schattingen en evenmin 100% accuraat zijn.

Dat verzoeker echter op geen enkel moment gepoogd heeft de Belgische autoriteiten te misleiden.

Dat verzoeker meent dat deze “voorafgaande opmerking” klaarblijkelijk er enkel op gericht is zijn dossier in een slecht daglicht te stellen.

Dat verzoeker meent dat dit van een zekere negatieve vooringenomenheid blijk geeft.

Dat dit impliceert dat zijn dossier niet met de nodige objectiviteit onderzocht werd.

Dat deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de CGVS voor een correcte afweging van zijn verklaringen.

Dat de CGVS verder motiveert : [...]

Opnieuw wordt een standpunt ingenomen vooraleer er een afweging gemaakt wordt van verzoekers verklaringen.

Dat dit een miskenning is van het proportionaliteitsbeginsel.

Dat de CGVS verder gaat : [...]

Overwegende dat verzoeker inderdaad en zoals gevraagd op DVZ het relaas van zijn problemen op DVZ kort hield.

Dat verzoeker het aldaar aldus samenvatte : [...]

Dat de CGVS onterecht van het standpunt vertrekt dat iedereen met veel details en woorden de gebeurtenissen die men meemaakte verteld moeten worden.

Dat dit vooreerst afhangt van de persoonlijkheid en de verbale vaardigheid van betrokkene, en anderzijds van de problemen en gebeurtenissen zelf.

Dat in dat verband eveneens dient opgemerkt te worden dat de redenen van vertrek van verzoeker zich bovendien in een verder verleden bevinden, nu verzoeker vooraleer hij naar België kwam 4,5 jaar in Turkije verbleef en ongeveer 23 maanden in Bosnië.

Dat verzoeker, wiens leeftijd op het ogenblik van zijn aankomst in België geschat werd dus nog erg jong was op het ogenblik van zijn vertrek uit Afghanistan. Dat verzoeker ten andere de exacte datum van zijn vertrek niet kent

[...]

Dat met deze omstandigheden (jonge leeftijd, langdurige reis) rekening gehouden moet worden bij de beoordeling van het relaas van verzoeker.

Dat verzoeker inderdaad 4,5 jaar in Turkije verbleef (in de hoop terug te kunnen gaan naar Aghanistan, maar hij werd er mishandeld en na overleg met de familie vertrok hij verdre) en bijna 2 jaar in Bosnië (waar hij niet verder geraakte).

Dat op het ogenblik van het onderhoud bij de CGVS gesteld werd dat hij 20 jaar oud was, zodanig dat hij op dat ogenblik nauwelijks 12 maximum 13 jaar oud was !

Dat evenmin rekening gehouden wordt met het feit dat de gebeurtenissen en de dood van de broer van verzoeker dus voor verzoeker erg lang geleden gebeurden : [...]

Dat nergens uit blijkt dat de CGVS dit effectief gedaan heeft, wel integendeel. Dat deze vaststelling om te besluiten tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker dan ook niet weerhouden kan worden.

Dat bovendien de PO op het CGVS de vraag naar zijn persoonlijke problemen/relaas als volgt stelde : [...]

Dat verzoeker begrepen had dat hij zijn verhaal diende te vertellen zoals op DVZ en dat er daarna vragen zouden gesteld worden. Dat zijn antwoord op de eerste bijvraag dan ook logisch was : [...]

Dat de CGVS verder stelt : [...]

Overwegende dat de CGVS onterecht meent dat de Taliban bij hun eerste bezoek, waar zij met de moeder van verzoeker praatten – eigenlijk niet veel meer deden dan een beschuldiging, een dreiging en een eis meedelen, toch met de vader van verzoeker hadden moeten praten. Dat immers de moeder van verzoeker aan de Taliban gezegd had dat de vader niet thuis was.... Dat de verklaringen van verzoeker- die er zelf niet bij was – wel degelijk eenduidig zijn : [...]

Overwegende dat verzoeker werkelijk niet weet hoeveel dagen precies na het eerste bezoek het tweede bezoek van de Taliban was, dat hij dan ook geen andere versie gaf, dat hij alleen een poging tot inschatting deed : [...]

Overwegende dat verzoeker meent dat de verdere analyse van verwerende partij niet correct is. [...]

Overwegende dat verzoeker wil opmerken dat hij nog zeer jong was op het ogenblik van de gebeurtenissen. Dat hij niet deelnam aan het beslissingsproces, dat hij geen rechtstreeks contact had met de Taliban. Dat het best mogelijk is, dat zijn vader in eerste instantie tegenover het kind dat hij nog was liet uitschijnen dat het geen probleem was, omdat ze niets misdaan hadden, zodanig dat hij zich geen zorgen zou maken, maar dat dit vanzelfsprekend niet uitsluit dat de zaak wel degelijk ernstig genomen werd, reden waarom ook zijn oudere broer weggestuurd wordt, omdat deze precies gevisieerd werd.

[...]

Dat het feit dat zijn vader samen met de dorpsoudsten met Taliban onderhandelde, eerder dan zich zomaar over te geven, ook een aanduiding is dat de vader de zaak wel degelijk ernstig nam. Dat de appreciatie van de CGVS dan ook onterecht geen rekening houdt met de situatie waarin verzoeker zich bevond op het ogenblik van de gebeurtenissen, met name deze nog van een kind. Dat verzoeker bovendien ongeschoold is, iets waar de CGVS evenmin rekening houdt : [...]

Overwegende dat ook het volgende motief van de CGVS niet gevolgd kan worden. [...]

Dat verzoeker niet meer kan doen dan herhalen wat hij vernomen heeft van zijn familie over de beweegredenen van de Taliban, of die nu "logisch" zijn of niet, in de ogen van de CGVS. Dat er moet opgemerkt worden dat verzoeker wel héél erg coherent is in zijn veronderstellingen. NPO : [...]

Dat dit feit, dat door de CGVS klaarblijkelijk niet meegenomen wordt in de beoordeling, aantoont dat de Taliban wel degelijk diegenen die buiten waren in de nacht voor de aanval beschouwden als spionnen. Dat zij geen gedegen onderzoek doen, geen bewijzen nodig hebben, dat dat precies het gevaarlijke aan de situatie is. Dat verzoeker immers gevisieerd wordt, ook al heeft hij niets misdaan.

Dat de link duidelijk is : de Taliban waren ervan overtuigd dat iemand hen verraden moest hebben, door de overheid te contacteren.

[...]

Dat opgemerkt moet worden dat verzoeker van zijn kant wel héél standvastig is in zijn verklaringen. Dat verzoeker daar nog aan toevoegt dat de Taliban een bewijs wensten van het feit dat de familie van verzoeker niet aan de kant van de overheid stond, en dat dat met name was het feit dat de broer van verzoeker zich diende aan te melden : [...]

Dat er dan ook geen redenen zijn om deze als onaanemelijk aan te merken. Dat integendeel het feit dat de vader van verzoeker het noodzakelijk achtte te verhuizen de ernst van de dreiging aantoont.

Dat de CGVS verder gaat : [...]

Overwegende dat opnieuw gevist wordt naar de beweegredenen van de Taliban.

Dat van verzoekers vader mogelijks aanvaard werd door de Taliban, dat deze zelf geen spion was.

Dat de CGVS er geen rekening mee houdt dat er toch een vorm van communicatie diende te zijn tussen verzoekers broer en de Amerikanen, dat dit eerder geassocieerd wordt met een jongere generatie, dan met de mogelijkheden van een oudere man.

Dat het dan ook logisch lijkt dat de Taliban verzoekers broer in eerste orde viseerden.

Dat bovendien het respect voor de oudere man ook meespeelt.

Dat verzoeker wil opmerken dat het niet is omdat zijn vader én broer de velden water gaven vlak voor de aanval van de Amerikanen, zij beiden noodzakelijkerwijze verdacht dienden te worden.

Dat bovendien de vader van verzoeker zich verdedigd heeft tegenover de Taliban, terwijl de broer van verzoeker gevlucht is.

Dat dit ook een verschil in reactie is van de "beschuldigen" waardoor het perfect mogelijk is dat de Taliban in eerste instantie de broer van verzoeker viseerden, en hem ten andere terugvonden en doodden.

Dat er echter eveneens rekening mee gehouden moet worden dat de vader en de rest van de familie na het vertrek van verzoeker (na de dood van diens oudere broer) ook verhuisden en dat na de machtsovername de vader van verzoeker fysiek aangepakt werd. Dat verzoeker desbetreffend medische documenten meebracht.

[...]

Dat dit motief dan ook niet weerhouden kan worden.

Dat het volgende motief evenmin gevolgd kan worden.

[...]

Overwegende dat opnieuw verzoeker ondervraagd wordt naar de beweegredenen van de Taliban. Dat hij eraan wil herinneren dat hij vertrokken is, weggestuurd door zijn vader, omdat deze het niet veilig achtte voor hem. Dat zijn leeftijd hem immers riskeerde tot een mikpunt te maken van de Taliban.

Dat verzoeker het zo verklaarde : [...]

Dat de vader van verzoeker dit risico niet wilde lopen, zeker niet nadat de oudste zoon gedood werd. Dat intussen verzoeker vertrokken is.

Dat het feit dat hij er niet is, als broer van een spion, die door de Taliban gedood werd, mogelijks maakt dat de Taliban hem eveneens van spionage verdenken, minstens van het feit dat hij anti-Taliban is.

Dat zijn broertje toen nog veel jonger was, zodanig dat hij in tempore gewoon niet in aanmerking kwam om bedreigd te worden, omdat hij een spion zou zijn of kunnen worden.

Dat het bovendien geweten is dat de Taliban gewoonlijk niet raken aan ouderen, vrouwen en kinderen. Dat de situatie anders is voor jonge mannen.

Dat de CGVS dan ook een vergelijking maakt die niet opgaat en er onterecht van uitgaat dat de situatie van de jongste broer dezelfde zou zijn als deze van verzoeker – als hij wat ouder was.

Dat bovendien evenmin vergeten mag worden dat éénmaal gezocht in verband met spionageactiviteiten dit voor verzoeker wel degelijk nog steeds een probleem riskeert te zijn ingeval van terugkeer.

Dat de angst er bij zijn familie diep in zit, wat ook begrijpelijk is, aangezien zijn oudste broer als spion gedood werd. Dat de vader van verzoeker ten andere aangepakt werd omdat verzoeker verdwenen is en als spion beschouwd wordt.

[...]

Overwegende dat deze puur subjectieve appreciatie van de CGVS dan ook niet gevolgd kan worden. Dat verzoeker ten andere bevestigde dat deze vrees nog actueel is : [...]

Overwegende dat verzoeker bovendien wil aanstippen dat ze ook bevreesd zijn voor zijn jongere broer. Dat deze met de jaren inderdaad ook ouder wordt en dan ook een verhoogd risico loopt. Dat hij nog héél klein was op het ogenblik van de feiten : ongeveer 1 jaar oud. Dat de CGVS klaarblijkelijk geen rekening houdt met het tijdsverloop. [...]

Dat het in die omstandigheden ook logisch lijkt dat ze voorzichtig zijn.

Overwegende dat ook het volgend motief niet kan gevolgd worden. [...]

Dat opnieuw de CGVS tot een besluit komt waarbij blijkt dat daarbij geen rekening gehouden werd met de ondersteunende documenten die verzoeker bijbracht.

Dat deze immers slechts vervolgens in de bestreden beslissing besproken worden. [...]

Overwegende dat vastgesteld moet worden dat de Afghaanse nationaliteit van verzoeker niet betwist wordt, noch wordt zijn afkomst uit Nangarhar betwist.

Overwegende dat de medische documenten wel degelijk de vader van verzoeker betreffen, dat deze een bevestiging zijn van zijn verklaringen en als dusdanig mee in aanmerking genomen hadden moeten worden.

Dat deze documenten bovendien van na de machtsovername door de Taliban dateren, en bevestigen dat de familie van verzoeker specifiek gevisieerd werd door de Taliban.

Overwegende dat de documenten met betrekking tot de broer van verzoeker en diens dood wel degelijk diens broer betreffen.

Dat het documenten zijn van het districtshuis, van de ouderen en diverse getuigenverklaringen.

Dat verzoeker moet vaststellen dat bij de beoordeling van zijn relaas de dood van zijn broer eigenlijk niet in twijfel getrokken wordt, dat verzoeker dan ook niet ziet waarom bij de beoordeling van documenten deze niet in aanmerking genomen worden, omdat de verklaringen van verzoeker niet geloofwaardig zouden zijn (wat een foutieve appreciatie is). Dat de documenten integendeel bevestigen dat de appreciatie van de CGVS foutief is.

Dat de RVV inderdaad zal opmerken dat de hele redenering van de CGVS opgebouwd is rond het verschil/ de parallelen in situatie tussen de broer die gedood werd, de rest van de familie (vader; jongere broer), die zagezegt ongestoord in Afghanistan zou verblijven (quod certe non) en de situatie van verzoeker.

Dat het dan ook onterecht is dat de documenten mbt de dood van de broer niet in overweging genomen worden. Dat deze integendeel minstens de problemen bevestigen.

Dat verzoeker zich afvraagt of deze documenten überhaupt door de CGVS vertaald werden, nu deze zich niet in het AD bevinden dat door de raadsman van verzoeker opgevraagd werd.

Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt verdergaat : [...]

Overwegende dat de verwerende partij onvoldoende aandacht besteedt aan de huidige situatie in Afghanistan.

Dat deze allesbehalve geruststellend is, gelet op de mensenrechtenschendingen die op grote schaal plaatsgrijpen en gelet op de slechte humanitaire situatie.

Dat er zelfs sprake is van collectieve bestraffing, waarbij burgers aangepakt worden zonder dat zij iets misdaan hebben.

Dat a fortiori het risico voor verzoeker, waarvan de Taliban menen dat hij een spion voor de autoriteiten/buitenlanders was, des te groter is.

[verwijzing naar en bespreking van landeninformatie]

Dat het loutere feit verbleven te hebben in een Westers land dan ook reeds problematisch kan zijn.

Dat vastgesteld moet worden dat minstens in casu de CGVS geen doorgedreven analyse maakte, terwijl dit nochtans noodzakelijk is : [...]

Dat dit aspect gecombineerd dient te worden met de weigering van verzoeker en diens vertrek de rangen van de Taliban te vervoegen én met het politiek profiel van zijn familie.

Dat deze het risico des te groter maken.

Dat tenslotte de CGVS totaal abstractie maakt van de humanitaire situatie.

[uiteenzetting inzake de humanitaire situatie in Afghanistan, met verwijzing naar landeninformatie]

Dat het immers duidelijk is dat verzoeker ingeval van terugkeer riskeert terecht te komen in een situatie van verregaande deprivatie. Dat er geen rekening gehouden werd met het feit dat verzoeker totaal ongeschoold is : [...]

Overwegende dat de identiteit van verzoeker niet ter discussie staat. Dat verzoeker dan ook meent dat hij wel degelijk gelijklopende en geloofwaardige verklaringen aflegde, die de werkelijkheid zijn. Dat er dan ook aanleiding is hem in hoofdorde de status van vluchteling toe te kennen. Dat dit minstens gedaan dient te worden op grond van het feit dat verzoeker tot een sociale groep behoort, zijnde deze van verwesterde jongere. Dat ondergeschikt minstens de beslissing van de CGVS niet gevolgd kan worden op het vlak van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker meent ook dat het onterecht is dat hem minstens de subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Dat de motivering van de CGVS niet gevolgd kan worden : [...]

Overwegende dat verzoekende partij meent dat de CGVS onterecht oordeelt dat hij over voldoende informatie beschikt om het actueel geweldsniveau alsook de aard en de ernst ervan in Afghanistan op een correcte wijze te beoordelen.

Dat immers zowel het eigen veiligheidsrapport van de CGVS, COI Focus van 5 mei 2022, als de EASO COI van januari 2022, waarop de COI focus voorbouwt, aangeven dat het zeer moeilijk is om betrouwbare bronnen te hebben betreffende de situatie in Afghanistan.

Dat ook het verslag van het EUAA van april 2022 dit bevestigt. Dat het EASO rapport dat gefinaliseerd werd op 8 december 2021 en gebaseerd is op bronnen tot 11 november 2021 (p. 8 : In accordance with the EASO COI Report Methodology the content of this report relies on a range of different open-source material, as well as interviews with sources between 8 and 11 November 2021) stelt :

Dat de informatie die thans uit Afghanistan binnensijpelt meer en meer gecensureerd wordt door de de facto machthebbers en dit met name op het vlak van de mensenrechten : [...]

Dat verzoeker dan ook in hoofdorde meent dat het niet opgaat, gelet op het gebrek aan betrouwbare informatie te stellen dat het wel goed zal gaan. Dat integendeel ingeval van twijfel hem bescherming dient verleend te worden. Dat minstens afgewacht dient te worden en dat bijkomend onderzoek dient te gebeuren. [...]

Overwegende dat verzoeker niet werkelijk ondervraagd werd over zijn vrees ingeval van terugkeer.

Dat verzoeker die Afghanistan intussen 7,5 jaar geleden verliet en dus zijn vormingsjaren er niet doorbracht, niet ondervraagd werd over hoe zijn huidige situatie zou zijn ingeval van terugkeer.

Dat het evident is dat verzoeker zeer grote aanpassingsmoeilijkheden zou kennen.

Dat hij immers opgroeide in Turkije, Bosnië en verder in België.-

Overwegende dat verzoeker ook niet ondervraagd werd of hij informatie had over de actuele veiligheidssituatie.

Dat het bovendien onterecht is dat aan verzoeker een gebrek aan informatie verweten wordt, daar waar de CGVS zelf dient toe te geven dat het zeer moeilijk is om aan objectieve informatie te geraken.

Dat dit bevestigd wordt uit verschillende bronnen.

Dat deze bronnen bovendien voor wat betreft de media die in Afghanistan nog werken vastgesteld worden dat zij omwille van de steeds groter wordende druk die uitgaat van de Taliban aan zelfcensuur doen.

Dat dit de werkelijkheid van de berichtgeving en van de ernst van de situatie dan ook doet onderschatten in het voordeel van de de facto machthebbers.

Dat de Taliban thans ook de vloggers die op internet opereren aan banden leggen, zodanig dat de werkelijke informatie steeds schaarser wordt.

Dat verzoeker in dat verband verwijst naar datgene wat hij hoger uiteenzette, en ook naar onderstaande berichtgeving die aangeven dat de situatie er mettertijd nog op verergerd.

[talrijke verwijzingen naar en analyse van landeninformatie en bespreking van de situatie in Afghanistan]

Overwegende dat verzoekende partij meent dat in tegenstelling tot de analyse van de CGVS recente informatie aantoonde dat de veiligheidssituatie helemaal niet goed is in Afghanistan en dat een gewone burger riskeert slachtoffer te worden van het geweld, op de markt, in de moskee, op school, op de bus... enz. Dat de aard van de incidenten niet toelaat te stellen dat enkel Taliban gevisieerd worden, nu duidelijk ook de gewone man, vrouw en kind in de straat onder de slachtoffers vallen. Dat er dan ook minstens aanleiding is verzoeker subsidiaire bescherming te verlenen op deze grond. Dat er anders minstens aanleiding is verzoeker bescherming te verlenen op grond van art. 48/4.2 b nu ook op dat punt de analyse van de CGVS niet gevolgd kan worden.

[...]

Overwegende dat de problematische situatie wel degelijk veroorzaakt wordt door de de facto overheid, zijnde de Taliban, die er bovendien voor zorgt dat controle zo goed als onmogelijk is, nu zij de Commissie voor de rechten van de mens in Afghanistan ontbond.

[verwijzingen naar en bespreking van landeninformatie]

Dat de CGVS de problematiek in casu enkel onderzoekt op theoretische wijze, dat verzoeker niet ondervraagd werd over de sociale en economische situatie van zijn familie. Dat verzoeker wil bevestigen dat uit de weinige contacten die hij via via heeft, moet afleiden dat zij het zeer moeilijk hebben. Dat daarbij rekening gehouden moet worden dat een de oudste broer van verzoeker gedood werd door de Taliban. Dat de familie dan ook als anti-Taliban gepercipieerd wordt. Dat verzoeker dan ook niet over een uitgebreid sociaal netwerk/vangnet beschikt. Dat verzoeker uitlegde dat zijn ouders verhuisd zijn, dat zijn maternele oom eveneens vetrok uit zijn geboortedorp. Dat hij voor het overige slechts één paternele oom heeft.

[...]

Dat hij dan ook wel degelijk in een toestand van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen.

[...]

Overwegende dat de CGVS niet het minste onderzoek deed naar de werkelijke situatie van de verzoekende partij ingeval van terugkeer.

Dat verzoeker nochtans uitlegde dat hij slechts zeer sporadisch contact had met zijn familie. Dat deze het niet gemakkelijk had. Dat deze zeer precare situatie waarin verzoeker riskeert terecht te komen ook blijkt uit de algemene informatie.

[verwijzingen naar en bespreking van landeninformatie]

Dat de “beschikbare landeninfo” van de CGVS duidelijk niet up to date is.

[...]

Overwegende dat verzoekende partij desbetreffend helemaal niet ondervraagd werd. Dat de CGVS – cfr ook hoger – helemaal geen rekening hield met het profiel van de familie van verzoeker, die minstens als anti-Taliban gepercipieerd wordt. Dat ook op dit vlak minstens verder onderzoek noodzakelijk is. Dat ook rekening gehouden dient te worden met het feit dat de mensenrechten voortdurend geschonden worden en dat de Sharia steeds strenger wordt toegepast.

Dat dit vanzelfsprekend ook zijn invloed zal hebben op de appreciatie van de situatie de jonge mannen die terugkomen uit het Westen. (cfr. ook hoger mbt de impact van de Sharia) Dat verzoeker onder meer volgende informatie aan zijn dossier wil toevoegen mbt de schending van de mensenrechten.

Dat zijn vrees voor risico's ingevolge verwestering of perceptie daarvan dan ook reel is.

[...]

II. Recente landeninformatie

Verzoeker mocht intussen kennis nemen van het standpunt van Uw Zetel rond de subsidiaire bescherming zoals onder andere uiteengezet in de arresten 12 okt 2022 (278 653), 13 okt 2022 (278 700) en 13 okt 2022 (278 701).

A/ Betreffende de veiligheidssituatie in Afghanistan

[verwijzing naar en bespreking van 'recente' landeninformatie]

Het CGVS heeft dan ook haar medewerkingsplicht geschonden door de meest actuele landeninformatie niet mee in overweging te nemen bij het opmaken van de bestreden beslissing.

B/ Betreffende de humanitaire situatie in Afghanistan

Ook betreffende de humanitaire situatie in Afghanistan wenst verzoeker aan te tonen dat terugkeren naar deze penibele socio-economische situatie, die is verslechterd sinds de machtsovername door de Taliban, zal wel degelijk leiden tot een schending van artikel 48/4 Vw.

[verwijzing naar en bespreking van landeninformatie]

Overwegende dat verzoeker er de aandacht op wil trekken dat hem niet gevraagd werd naar de problemen die hij verwachtte ingeval van terugkeer.

Dat zelfs de slotvragen van de PO zich beperkten of hij alles kon vertellen van de redenen waarom hij Afghanistan VERLATEN had, dat geen vragen over zijn actuele vrees gesteld werden.

[...]

Dat het dan ook niet opgaat aan verzoeker te verwijten geen concrete elementen aangebracht te hebben.

Dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt omwille van het gegeven dat jaren terug, als kind, Afghanistan heeft verlaten en sedertdien in “Westerse” landen verbleef.

Dat Uw Raad inmiddels heeft erkend dat dit effectief zo kan zijn.

Uw Zetel stelt dat verwesterde Afghanen/Afghanen die in het buitenland hebben verbleven geen sociale groep uitmaken in de zin van de vluchtelingenconventie in zijn arrest dd. 12.12.2022 (AR 278 653).

[...]

In deze zaak werd de betrokken partij erkend als vluchteling omwille van de (gepercipieerde) verwestering en het gevaar dat dit kan betekenen bij een terugkeer meer het feit dat ze op vrije jonge leeftijd Afghanistan verliet, het jarenlange verblijf & integratie in Europa, haar regio van afkomst in Afghanistan.

Dat het feit dat verzoeker intussen integreert en dus een hoger risico kent op minstens gepercipieerde verwestering ook blijkt uit het feit dat hij reeds gewerkt heeft in België (plukken van tomaten).

Dat verzoeker meent dat op basis van zijn profiel en de algemene situatie er aanleiding is hem bescherming te verlenen in de vorm van asiel. Dat minstens dient vastgesteld te worden de afweging van de subsidiaire bescherming ook niet terecht gemaakt wordt en dat er dan ook aanleiding is minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Dat uiterst ondergeschikt vastgesteld moet worden dat het onderzoek van de CGVS niet afdoende is. We volhardten dat verzoeker een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerminst een reëel risico loopt op ernstige schade wegens zijn profiel, zodanig dat minstens subsidiaire bescherming aangewezen is.”

2.2. Bij het verzoekschrift brengt verzoeker landeninformatie bij middels URL-verwijzing (stukken 3-28).

2.3. Verweerder legt een nota ‘Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure’ neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende landeninformatie:

- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;

- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van april 2022.

Verweerder voegt bij deze nota volgend stuk:

- COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022".

2.4. Bij aanvullende nota van 25 september 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023;
- EUAA COI Query "Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 2 februari 2024.

2.5. Bij de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota brengt verzoeker landeninformatie bij middels URL-verwijzing en legt hij volgende stukken neer:

"Dat zij ook documenten bijbrengt waaruit blijkt dat haar oom gedood werd

1. *copie identiteitskaart oom*
2. *foto van deze oom*
3. *foto van deze oom*
4. *foto's van dode oom*

[...]

Dat verzoeker ten slotte zijn arbeidsovereenkomst bijbrengt (stuk 8)".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker Afghanistan op twaalf- à dertienjarige leeftijd verliet en “sedertdien in “Westerse” landen verbleef”. Hij benadrukt het gegeven dat hij op “jonge leeftijd Afghanistan verliet, het jarenlange verblijf & integratie in Europa, haar regio van herkomst in Afghanistan”. Hij meent dat er op basis van zijn profiel en de algemene situatie aanleiding is om hem bescherming te verlenen.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA Country Guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 57-61).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: “In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd. (eigen onderlijning)”, (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): “However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.”

(eigen vertaling: “Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.”).

4.3. *In casu* heeft verzoeker Afghanistan in 2014/2015 op twaalf- à dertienjarige leeftijd verlaten. Verzoeker migreerde naar Turkije, waar hij vierenhalf jaar verbleef en werkte. Vervolgens verbleef verzoeker 2 jaar in Bosnië. Op 9 juni 2021 kwam verzoeker aan in België, waar hij op 10 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. Verzoeker is bijgevolg bijna tien jaar afwezig uit Afghanistan en verblijft inmiddels meer dan drie jaar in België.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op twaalf- à dertienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Bovendien verliet verzoeker Afghanistan in 2014/2015, jaren voor de machtsovername van de taliban, en groeide hij bijgevolg op tijdens de periode dat de taliban niet aan de macht was.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting naar zijn vertrek uit Afghanistan op jonge leeftijd, zijn verblijf en integratie in Europa en persoonlijke situatie, en het risico bij terugkeer naar Afghanistan.

Ter terechtzitting blijkt dat verzoeker een basisniveau Nederlands machtig is. In de aanvullende nota verwijst hij naar ontwikkelingen in de humanitaire, socio-economische en veiligheidssituatie in Afghanistan en brengt hij documentatie bij waaruit blijkt dat hij werkzaam is in België.

Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat aan verzoeker gevraagd werd wanneer hij Afghanistan verlaten heeft (“Welk jaar was het? Of hoeveel jaar is dat geleden”, “Dat is ongeveer 7,5 à 8 jaar geleden”, notities van het persoonlijk onderhoud van 20 september 2022, p. 17). Hoewel er enkele vragen werden gesteld over zijn lange afwezigheid uit Afghanistan en de invulling van zijn leven en verblijf in Turkije en Bosnië (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17, p. 27, p. 29-30), werd verzoeker niet bevraagd over de eventuele impact hiervan op een terugkeer naar Afghanistan. Nochtans was verzoeker ten tijde van het persoonlijk onderhoud ongeveer 7,5 à 8 jaar afwezig uit Afghanistan, waaruit volgt dat hij Afghanistan als kind van 12 à 13 jaar, lang voor de machtsovername door de taliban, had verlaten. Verzoeker werd bovendien in het geheel niet bevraagd naar de invulling en omstandigheden van zijn verblijf in België.

Hierbij dient opgemerkt dat niet wordt betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Manda Korak uit het district Chaparhar gelegen in de provincie Nangarhar. Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar verschillende groepen aanwezig zijn, zoals de taliban en ISKP.

Bovendien legt verzoeker ter zitting middels aanvullende nota nieuwe stukken neer inzake de dood van zijn oom.

Gelet op de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting, alsook op de nieuwe documenten, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om verdere duiding te krijgen omtrent de dood van zijn oom, de beschermingsnood van verzoeker ingevolge zijn langdurige afwezigheid van bijna 10 jaar uit Afghanistan en de mogelijke risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de elementen, eigen aan zijn zaak, in het kader van een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een (toegeschreven) verwestering.

5. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 november 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS